Uherskohradišťská nemocnice připomíná památku svého významného primáře

8.5.2025 - | Uherskohradišťská nemocnice

V den 80. výročí ukončení 2. světové války uctila Uherskohradišťská nemocnice památku někdejšího primáře prof. MUDr. Jana Vignatiho, který ve 30. letech minulého století zakládal mikrobiologický a patologicko anatomický provoz tehdejší Zemské nemocnice v Uherském Hradišti.

Tento lékař-hrdina se aktivně zapojil do činnosti odbojové organizace Obrana národa a vzhledem ke svým odborným znalostem se věnoval tzv. biologickému boji. K němu používal především bakterie tyfu, jejichž kultury založil v nemocnici v Uherském Hradišti. Využívaly se pak výhradně k nákaze zvířat okupantů. Za svou odbojářskou činnost byl v r. 1940 zatčen gestapem a 26. srpna 1942 popraven v Berlíně.

In memoriam byl jmenován profesorem patologické anatomie Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Už v roce 1946 mu byl odhalen pomník před tehdejším chirurgickým pavilonem nemocnice v Uherském Hradišti. Plastika pak byla po výstavbě centrálních objektů zrenovována a přemístěna na frekventovanější místo v přilehlém parku, aby památka na významnou osobnost prof. Vignatiho nezůstala pozapomenutá.

Jak uvádí Internetová encyklopedie města Brna, „po zapojení Jana do odboje manželé Vignatiovi počítali s možností zatčení. Proto si domluvili tajný způsob komunikace: v Brně mohli příbuzní vězňům přinášet čisté prádlo a odnášet špinavé; do košilových límečků místo tzv. kostic vkládala paní Vignatiová smotané čisté cigaretové papírky, domů se špinavým prádlem odnášela papírky popsané; po převozu do věznic mimo protektorát již výměna prádla nebyla možná. Je obdivuhodné, že dr. Vignati, který byl většinou vězněn na samotce, si v paměti uchoval tajnou abecedu a použil ji až po převezení do věznice v Alt Moabitu. V povolené knize – Bibli – vypíchal dopisy synovi, dceři a manželce (po válce vydány knižně).“

Obzvlášť dnes je namístě poděkování za jeho statečnost a připomenutí odkazu, který dobře vykreslují jeho poslední slova z dopisu manželce Valérii:

„Dnes je 25. srpna. Dnes večer budu odveden k provedení rozsudku. Ujišťuji Tě, že zůstanu hrdý a statečný muž, těším se i na smrt. Je to vysvobození z tohoto ponižujícího života.
Má drahá, zítra bude má duše opět svobodná a vrátí se opět do Vašeho středu. Umírám pro vlast a národ, pro lepší budoucnost našich dětí. Nechtěl jsem, aby z nich byli germánští otroci. Náš spravedlivý boj bude úspěšný a náš národ a naše děti budou svobodně rozvíjet naši národní kulturu ve svobodomyslném národním duchu. (…) Můj syn se za mne nemusí stydět."

https://www.nemuh.cz/doc/uherskohradistska-nemocnice-pripomina-pamatku-sveho-vyznamneho-primare